

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ČERVENEC – SRPEN 2022

ÚVODNÍ SLOVO

Prázdninové měsíce jsou časem, kdy se všichni snažíme odpočinout si. Podělím se s vámi o několik myšlenek k tomuto tématu, které jsem kdysi porůznu dohledal.

Myslitelé v oboru pedagogiky říkají, že stejně důležité jako to, aby se mladý člověk naučil pracovat, je, aby se naučil dobře využívat čas, kdy nepracuje. Tedy výchovu k odpočinku (ke správnému zacházení s volným časem) považují za důležitou stejně jako výchovu k práci. Není to zajímavé?

Už Aristoteles prý přisuzoval velký význam tomu, čím člověk naplňuje čas, kdy nepracuje.

Nejde jen o to rozptýlit se po práci cestováním, nenáročnou četbou nebo dnes filmem či jinou moderní zábavou. Jde o to prožít *scholé* – tak to nazvali staří Řekové. (Ano, tušíte správně, že jsme tu u kořene našeho slova *škola*! To je vtipné.) Rozuměli tím volný čas, kdy člověku nic nechybí, není ničím hnán ani vláčen, nic nemusí. Má čas i pohodu k tomu, aby svobodně přemýšlel. Svobodně, a tedy i do hloubky. Také o sobě, o svém životě, o tom, co je podstatné a jestli mu to neuniká...

Teprve takovýto volný čas je skutečně protiváhou práce a umožňuje člověku promyslet si mimo jiné i to, na čem a proč a jak mnoho pracuje. Dává mu příležitost ocenit vztahy, ve kterých žije, a pojmout je líp. Zase víc „uvidět“ lidi, které má kolem sebe. Z pohledu nás, věřících, k tomu patří i mít možnost věnovat se Bohu.

Tak vám přeji, aby se vám teď v létě tu a tam ten správný odpočinek opravdu podařil. Pán Bůh vás všechny ochraňuj a žehnej vám!

P. Gorazd

K 90. VÝROČÍ POSVĚCENÍ HEJČÍNSKÉHO CHRÁMU

ÚTRŽKY Z FARNÍ KRONIKY

V Hejčínském oku byly při různých příležitostech hojně a podrobně připomínány události související se založením a vysvěcením našeho kostela v roce 1932. U příležitosti letošního kulatého výročí nás tentokrát napadlo zapátrat ve farní kronice a zkusit zjistit, jak farníci prožívali „jubilejní“ roky v minulosti. Protože kronika začíná prvním zápisem z 27. června 1969 a léta minulé popisuje někdy velmi výběrově nebo souhrnně, není náš seznam úplný.

Později se v některých letech kronikáři o událostech ve farnosti rozepisovali podrobně, jindy byl zapsán jen stručný souhrn. Vybrali jsme a citujeme zajímavosti z běžného farního života i připomínky oslav jubilea posvěcení hejčínského chrámu. Můžeme se tak spojit s generacemi našich předků a v modlitbě na ně vzpomenout.

Hana Dehnerová

1942

str. 40

K 10. výročí posvěcení kostela poslal farnosti zvláštní list p. arcibiskup – světitel. List přečetl prelát Mons. Dr. Josef Matocha, jehož p. arcibiskup tím písemně pověřil.

Citace z listu: ... Oslavujeme dnes ještě mladé jubileum ... Kdo by spočítal ty nadpřirozené dary, které Vám udělal zde v tomto kostele náš Otec nebeský? Pohleďte na oltář, kde ve svatostánku přebývá Kristus Pán. Jak často sestupoval do Vašich srdcí, aby byl Vaším hostem! ... Vševědoucí Pán Bůh ví samojediný nejlépe, jak mnoho bylo těch, kteří zde nabyli útěchy a posily, jak mnoho zarmoucených potěšeno, skleslých narovnáno, zoufalých

obráceno; kolik hořkých slzí usušeno, kolik vlito naděje a kolik pravého štěstí dosaženo!

1952

1962

1972

str. 58, 59

Kostel: V květnu byla provedena generální oprava věžních hodin. Vadné části nahrazeny novými, celý stroj vymazán.

...

V září jsme začali se zasklíváním rozbitých oken v kostele. Je už s podivem, že tolik rozbitých tabulí skla v mnoha oknech zůstalo tak po léta. Do kostela přšelo, v zimě drsně foukalo, v létě létali do chrámu ptáci z náměstí!

...

40. výročí svěcení kostela

K letošnímu roku chci ještě dodat, že 5. července jsme oslavili 40. výročí posvěcení hejčínského chrámu. V 18.15 hod. byla krátká vzpomínka a modlitba za budovatele chrámu arcib. Dr. Leopolda Prečana v kryptě, v 18.30 hod. byla ve chrámu slavná staroslovanská mše. Hlavním celebrantem byl Dr. Vojtěch Tkadlčík, odbor. asist. pro staroslověnštinu na pobočce CM bohoslovec. fakulty v Olomouci, kázal administrátor Dr. Jos. Polášek. U oltáře byl také Dr. Bohumil Zlámal, proděkan teologické fakulty, který bydlí ve zdejší farnosti.

1982

str. 96–101

Téměř dva roky stojí naše hodiny ve věži. Pan A. Nepožitek a p. F. Skřivánek, oba z Pešiny ulice, se nabídli, že hodiny uvedou do chodu. Především bylo třeba opravit elektroinstalaci u hodin. Tento úkol udělal p. Jiří Kopečný z Olomouce. Ke kon-

ci června byly věžní hodiny v pořádku a začaly po delší době přesně ukazovat čas a pravidelně odbíjet čtvrt hodiny i hodiny. K velké spokojenosti obyvatel kolem kostela i širšího okolí.

...

Několik obětavých farníků z Hejčína obětavě zcela opravilo kapličku sv. Jana Nepomuc. v Hejčíně. Oprava byla velmi potřebná.

...

Velkou událostí v životě farnosti tohoto roku bylo zlaté jubileum našeho kostela. Již padesát let uplynulo od 5. července 1932, kdy za veliké účasti lidu posvětil dostavěný moderní chrám sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně tehdejší olomoucký arcibiskup ThDr. Leopold Prečan.

Jubileum bylo řádně připraveno. Slavnou mši sv. sloužil v den jubilea nejd. Otec biskup ThDr. h. c. Josef Vrana. Místní farář koncebroval a měl slavnostní homilii. Sbor na kůru zpíval slavnostní mši. Účast lidu byla veliká, jubileum bylo oznámeno ve všech olomouckých kostelech. Jubileu byl věnován také článek v č. 27 Katolických novin a byl nazván „Výročí hejčínské svatyně“. Napsal jej hejčínský farář Dr. Josef Polášek.

Byl vydán také jubilejní tisk Zlaté výročí a všichni účastníci jej dostávali na památku. Byl vytisknut v počtu tisíc výtisků.

Po slavnosti byl vydán ještě jubilejní grafický list, který navrhla olomoucká výtvarnice prof. Vladimíra Stratilová. Grafický list byl vytisknut ve dvou stech výtiscích a byl dáván dobrodincům kostela a všem, kteří mají zájem o hejčínský cyrilometodějský chrám. List byl otisknut také na titulní straně časopisu „Duchovní pastýř“ čís. 9.

1992

str. 131

Nadšení a radost ze svobody neměly mezi lidmi dlouhého trvání. Nastalo účtování po mnoha letech devastace hospodářství, kultury a zejména morálky.

...

Projevil se morální úpadek z minulých let, kdy lidé ztratili pojem zodpovědnosti, úcty k Bohu, k životu i k majetku. Rapidně začala stoupat kriminalita. Daňové a jiné podvody jdou do mnoha milionů. Sliby nově zvolených zástupců v parlamentu a ve vládě, že dojde k nápravě křivd spáchaných na církvích a že bude vráceno, co komunisté ukradli, vycházejí naplano.

2002

str. 153

Od dubna 2002 dostává farní zpravodaj nový název „Hejčínské oko“.

...

23. 6. – farní odpoledne na hřišti MŠ – farní odpoledne bylo velmi zdařilé.

5. 7. – slavnost patronů našeho chrámu sv. Cyrila a Metoděje. Hlavní celebrant P. Jan Fatka O. Carm.

7. 7. – oslava 70tého výročí posvěcení chrámu. Hlavní celebrant o. arcibiskup Jan Graubner.

2012

str. 179–181

Nejnákladnější akcí byla elektroinstalace a pořízení topných koberečků do lavic v kostele za 397 tis. Kč a dtto v kapli P. Marie za 20 tis. Kč.

Tříkráloví koledníci také v tomto roce vybrali rekordní částku peněz 43 450 Kč a zařadili se na 1. místo v městě Olomouci.

...

5. července jsme oslavili 80. výročí posvěcení hejčínského chrámu mší svatou v 17 hod. – slavnost sv. Cyrila a Metoděje. Hlavním celebrantem byl olomoucký vikář Mons. Josef Nuzík. Zazněla Glagolská mše od J. B. Foerstra v podání Komorního pěveckého spolku Dvořák pod vedením J. Gottwalda.

V neděli 12. srpna při mši sv. v 10 hod. jsme se rozloučili s otcem Norbertem. Při této mši sv. byli přivítáni otec Marian a otec Gorazd.

Z JEDNÁNÍ EKONOMICKÝCH A PASTORAČNÍCH RAD

Pastorační rada farnosti Horka je v novém složení. V neděli 5. 6. 2022 proběhly řádné volby, při nichž volilo 49 farníků. Zvoleni byli: Vít Andrie (35 hlasů), Marie Zinráková (29), Jan Dvorský (27) a Lenka Adamcová (22). K nim byly administrátorem farnosti do pastorační rady jmenovány ještě Jarmila Vepřková (20) a Klára Svozilová (18). Tak bude tvořit novou pastorační radu včetně administrátora farnosti P. Gorazda, který je podle stanov jejím předsedou, opět celkem 7 osob. Nová pastorační rada se zatím nesešla.

Pastorační rada farnosti Hejčín při svém setkání 14. června krátce zhodnotila průběh Noci kostelů v našem kostele a přijala podněty ze společného setkání zástupců synodálních kroužků, které se vytvořily v naší farnosti. Potom projednala organizační přípravu tzv. farního guláše a slavnosti sv. Cyrila a Metoděje v úterý 5. července.

P. Gorazd oznámil radě, že požádal na arcibiskupství, aby Jiří Hubička – když nyní absolvoval kurz pro pastorační pomocníky – byl pověřen službou podávání svatého přijímání v naší farnosti, pokud to bude třeba. Svolení otce arcibiskupa přišlo, obřad proběhne některou neděli při mši svaté.

Příští jednání pastorační rady bude až po prázdninách.

Ekonomická rada farnosti Horka při svém květnovém setkání projednala opět různé drobnosti související s bydlením nájemníků na faře. Prodiskutovali jsme i další postup prací při opravě skladu na dvoře fary, který bude sloužit farnosti jako zázemí. Výsledek jednání ekonomické rady z 28. 6. jsme do doby vydání tohoto čísla Hejčínského oka nestačili zpracovat.

Ekonomická rada farnosti Hejčín se zaměřila na zjištění stavebních a technických závad v hejčínském kostele a jeho bezprostředním okolí. (O to jsme se lehčí formou pokusili pak také všichni při farním guláši). Kromě různých drobnějších závad, které půjdou snadno odstranit, se ukázalo, že před sebou máme i dva velké úkoly: opravu schodiště před vstupem do kostela a opravu horní části věže, kam při prudkém dešti nebo sněžení za bočního větru zatéká. Obě tyto opravy budou hodně drahé, proto budeme hledat možnosti, jak získat potřebné peníze formou dotací. Budeme diskutovat také o tom, zda bychom našli pomoc oslovováním sponzorů. Příští termín setkání ekonomické rady ještě nebyl stanoven.

P. Gorazd

SKONČIL KURZ PRO PŘÍPRAVU PASTORAČNÍCH POMOCNÍKŮ

Po několika letech se v olomouckém děkanátu konal kurz pro přípravu pastoračních pomocníků. Položil jsem několik otázek

těm, kdo se ho zúčastnili z našich farností. Z Hejčína se přihlásil Jiří Hubička, z Horky Mirka Andrllová. Děkuji jim na tomto místě za čas, který tomuto vzdělávání se věnovali – vždyť to nedělali jen pro sebe a potažmo z toho budeme mít užitek my všichni. A děkuji jim za jejich odpovědi na mé otázky. Některou neděli při mši svaté s každým z nich v jejich farnosti vykonám obřad ustanovení k výpomoci při podávání svatého přijímání.

P. Gorazd

Absolvovali jste kurz pro pastorační pomocníky. Jak jste se o něm dozvěděli a proč a s jakými očekáváními jste se do něj přihlásili?

Mirka: O kurzu jsem se dozvěděla na podzim 2021 na pastorační radě náhodou od vás, otče. Přihlásila jsem se, protože jsem měla od ledna začít pracovat v domově pro seniory.

Chtěla jsem potom službu pastoračního asistenta a akolyty, pro kterou byl kurz průpravou, při zaměstnání v domově využít. Být i takto k dispozici, když to bude potřeba. Mít možnost přinést eucharistii nemocným lidem. Minulé dva roky nás naučily počítat s mnoha omezeními. Kvůli covidu více trpěli i staří lidé v domovech pro seniory.

Jiří: O kurzu pro pastorační pomocníky jsem se dozvěděl z několika zdrojů: v ohláškách v našem kostele, na informační pozvánce na nástěnce a od několika známých. Po krátkém zvažování, jestli to hlavně časově zvládnou, jsem oslovil vás, otče, protože přihláška se podávala za farnost.

Proč jsem se přihlásil? Chtěl jsem se dozvědět něco nového k tématům přednášek – zdála se mi velmi zajímavá. Další důvod byl, že už několikrát jsem byl požádán o výpomoc při podávání svatého přijímání, což kněz vyřešil na místě pověřením pro tu chvíli a modlitbou, ale považoval jsem za dobré dozvědět se konečně více o této službě.

A dalším důvodem byla moje zkušenost se starými lidmi v domově pro seniory, kam jsem jezdil za svou maminkou. Mnozí jsou sami a někteří marně čekají, že je někdo navštíví a popovídá si

s nimi. Před covidem byla zájemcům o takovou službu nemocným a starým lidem nabídnuta možnost zúčastnit se krátkého kurzu, jak a o čem s nimi mluvit a jak jim sloužit. Ale když jsem se přihlašoval, byl ten kurz již zaplněný. Uvažovalo se sice o otevření dalšího, ale k tomu v důsledku epidemie již nedošlo. Myslím si, že informovanost o tom, co může církev nemocným a starým lidem nabídnout, jak a o čem s nimi mluvit, včetně rozhovoru o věcech posledních, je velmi důležitá (ne-li nejdůležitější).

A jak kurz probíhal opravdu?

Mirka: Mělo jít o sérii setkání vždy v sobotu jednou měsíčně po dobu zhruba jednoho školního roku. Opět kvůli covidovým opatřením proběhlo vloni na podzim jen jedno setkání a pokračovalo se až v lednu 2022. A tak přednášející přednášky nahrávali, a když jsme nemohli přijít, mohli jsme si nahrávky pustit.

Jiří: Mně původní plány a rozvrh narušila kromě covidu také operace kolene a následná neschopenka. Ale to se pak ukázalo jako dobré, protože jsem mohl v tuto dobu alespoň poslouchat natočené přednášky a číst literaturu k daným tématům. Skoro vše se naštěstí natáčelo, mohli jsme si to stáhnout a poslouchat si to opakovaně. Dále jsme dostali odkazy na to, co si máme sami doma nastudovat. Nevýhodou byla nemožnost se hned na místě na cokoli zeptat a zúčastnit se celého programu.

Náplň dne tvořilo několik přednášek (hodinových nebo několikahodinových) na určité téma (církevní dějiny, církevní právo, církevní dokumenty, Starý a Nový zákon, morální teologie, Credo – vyznání víry, světová náboženství atd.). A poslední sobotu se probíraly praktické věci, konkrétní činnost v kostele a dělali jsme závěrečný test.

Mirka: Přednášky byly ještě také z oboru liturgiky a liturgického zpěvu, ale některé pojednávaly i o společenství ve farnosti, o evangelizaci a o duchovním životě. Komunita Blahoslavenství nám nabízela ještě formaci v Triu a formaci co do předávání kerygmatu.

Za těch několik sobot jsme se trochu seznámili, vytvořili společenství. Diskutovali jsme na různá témata. Přednášející byli

z řad kněží a vyučujících na teologické fakultě. Velkou oporou kurzu byl otec Vojtěch Koukal z Komunity Blahoslavenství.

Zázemí jsme měli na mořické faře a otec Hanáček nám pak přednášel liturgickou praxi.

Co pro vás bylo při kurzu obtížné?

Jiří: Mít volno celou sobotu a soustředit se od 9.00 do 17.00 hodin... (velký úsměv)

Mirka: Ano, bylo obtížné se soustředit na přednášky až do pozdních odpoledních hodin. A pak i připravit se z několika předmětů na test, který nebyl úplně jednoduchý. (Naštěstí jsme se v kurzu dozvěděli, co jsou synoptická evangelia a jak pracovali synoptici, a tuto metodu jsme i trochu vyzkoušeli.)

V čem pro sebe vidíte největší přínos kurzu?

Jiří: Mně kurz zprostředkoval hlavně poznání nových informací. A taky jsem si uvědomil, kolik zajímavého je v dějinách a přítomnosti naší církve.

Mirka: I přes všechna úskalí mě kurz určitě obohatil. Byl to čas, který jsme nabídli Bohu, aby nás vyučil. A každý našel ty svoje kamínky do mozaiky poznání, které potřeboval. Praktické přednášky o duchovním životě, svátostech, životě společenství jsou přínosné vždy. Kdyby bylo možné v kurzu pokračovat, více z nás by se zúčastnilo ještě i dál, abychom si doplnili, co se v daném čase nedalo stihnout. A rádi bychom se potkali ještě někdy v budoucnu a sdíleli zkušenosti z praxe.

ŽIVÝ RŮŽENEC – ZEMŘELÍ ČLENOVÉ

Nebylo snad synodální skupinky v hejčínské farnosti, která by nekonstatovala, že se s mnohými farníky moc neznáme, resp. neznáme je vůbec. A také snadno zapomínáme na ty, kteří nás již předešli do nebeského království.

Proto děkujeme Wandě Šrammové, která přišla s iniciativou vzpomenout aspoň prostřednictvím seznamu na všechny členky živého růžence, které již Pán odvolal z této pozemské pouti. Pohříchu jde pouze o ženy, muži v tomto seznamu zatím nejsou, zapojených do živého růžence jich je (bylo) podstatně méně a ti-to jsou ještě mezi námi živými. Tento seznam pak potvrzuje to, co se ozývalo na synodálních skupinkách: u některých žen již ani neznáme jejich křestní jméno. Možná se najde někdo, kdo si ještě vzpomene... A otevřenou otázkou zůstává, zde je seznam úplný.

A ještě pro úplnost dodejme, že zdroje, z nichž bylo čerpáno, jsou tyto: archivní farní seznamy členů živého růžence, paměť především P. Norberta a také některých farníků.

Vzpomeňme v modlitbě aspoň občas na naše předchůdkyně ve víře, zaslouží si to – třeba už jen proto, že se modlily také za naši farnost. A jak doufáme, přimlouvají se za nás v nebi.

Daniel Dehner

SEZNAM ZESNULÝCH ČLENŮ ŽIVÉHO RŮŽENCE V HEJČÍNĚ

Jiřina Bouchalová
Žofie Doláková
Klementina Dospivová
Vlasta Grebeňová
Jindřiška Chládková
Zdislava Jemelková
Marie Juříčková
Božena Kalábová
Marie(?) Kašpárková
Jolana Kristeková
Zdenka Kroupová
Antonie Kučíková
Emílie Nováková

paní Minářová
Marie Ošťádalová
Danuše Ryliaková
Jozefa Skřivánková
Marie Sládková
Jiřina Slivečková
Anna Smutná
Vladimíra Stratilová
Libuše Šenková
Božena Škodová
Ludmila Šrammová
Blažena Tichá
paní Trundová

NOC KOSTELŮ

O Noci kostelů toho bylo již napsáno mnoho. Ta letošní proběhla v pátek 10. června. Poděkování patří všem, kdo se jakkoliv zapojili do její organizace. A byli to i sami návštěvníci našeho kostela, kteří své poděkování vyjádřili také slovně, nehledě na jejich spokojené tváře. A to je přesně to, čím může Noc kostelů být užitečná druhým lidem: když už nebude hned patrné duchovní ovoce pro duši, už jen to, že se vyloudí úsměv na tváři či v mysli vyvstane vzpomínka na minulost a dávnou návštěvu chrámu, je pozitivním okamžikem v dnešní tak negativistické době. Konečně, křesťanství je přece nositelem radosti, tak proč ji nepředat právě při této příležitosti.

Stále však zůstává prostor i pro tajemství, které se odehrává mezi Pánem Bohem a konkrétním člověkem, který přišel do chrámu. Mohli jsme to zažít při letošní Noci kostelů v několika případech také u nás. Kupříkladu to byl muž, působící dosti unaveně, který si sedl do zadní lavice a hleděl na oltář. Svého psa nechal venku, ale

i ten se chtěl dostat do chrámové lodi, nicméně se mu to nakonec nepodařilo – i díky tomu, že jeho pán si byl vědom mimořádnosti chrámového prostoru. Nepochybně však onen muž hovořil s Pánem Bohem, jak dosvědčovalo i jeho další chování. To jsou okamžiky, pro které má smysl se nasadit, mít kostel připravený, otevřený...

A tak ve mně letošní Noc kostelů probudila poněkud provokativní otázku: Jak v dnešní době zpřístupnit i náš chrám

pro náhodné příchozí, aniž bychom se museli obávat o jeho vnitřní prostor? Přece jen ne každý a ne vždy zamíří do kostela otevřeného v centru města. A jelikož je dům Boží coby posvátný prostor zvláštním způsobem nositelem Boží milosti, je škoda toho nevyužít. A tak trochu sem patří i další otázka: Jak si uvědomujeme posvátnost chrámového prostoru my, věřící, a jak se v něm chováme? Onen muž nám napovídá: dům Boží je především místem modlitby...

Daniel Dehner

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ – FOTO

FARNÍ GULÁŠ

PEČE CELÁ FARNOST

Milí čtenáři, než se pustíte do prohlížení fotografií z letošního farního guláše (19. června), zkuste si k tomu upéct něco dobrého na zub, třeba podle receptů vítězných pekařek.

* * *

Svatební koláčky (1. místo, Marie Polcerová)

Suroviny:

Těsto: 500 g polohrubé mouky, 150 g másla, 150g sádla, 1 vejce, 1 žloutek, 2 polévkové lžíce cukru moučky, špetka soli, 50 g droždí, 1 polévková lžíce cukru krupice, 8 polévkových lžic vlažného mléka.

Na dokončení: tvarohová nádivka s rozinkami, posypka, 3 rozšlehaná vajíčka, 150 g másla a 100ml rumu.

Do mísy dáme mouku, máslo, sádlo, žloutek, celé vejce, cukr a špetku soli. V plecháčku smícháme droždí, cukr a mléko a ihned vlijeme do mísy. Buď v robotu, nebo rukama vypracujeme hladké těsto, které zabalíme a dáme na 10 minut do mrazáku. Mezitím si připravíme tvarohovou nádivku, posypku, rozšleháme si vajíčka a v plecháčku rozpustíme máslo a smícháme ho s rumem. Z odpočinitého těsta vyválíme váleček, ze kterého odtrhujeme malé kousky těsta a tvarujeme placičky. Poklademe je nádivkou a zabalíme do měšce. Koláčky držíme za špičku měšce, namočíme do vajíček a poté do posypky. Klademe je na plech s pečicím papírem a pečeme při 200 °C asi 12 minut – do zlatova. Ihned po upečení je potíráme máslem s rumem a pocukrujeme.

Vláčné banánové řezy s tvarohem **(2. místo, Blanka Jemelková)**

Buchta: 3 vejce, 1 hrnek cukru krupice, 1/2 hrnku oleje, 2 zralejší banány (rozmačkat vidličkou), 4 lžičce kakaa holandského typu, 1,5 hrnku mléka, 1 a 3/4 hrnku polohrubé mouky, špetka soli, 1 prášek do pečiva, 1 vanilkový cukr.

Náplň: 250 g měkkého tvarohu, 250 ml smetany ke šlehání, 3–4 lžičce moučkového cukru, 1 ztužovač šlehačky Smetafix. Šlehačku vyšlehat se Smetafixem a cukrem, pak smíchat s tvarohem.

Postup přípravy: Vejce s cukrem ušleháme do pěny a postupně přidáme rozmačkané banány. Zašleháme zbytek ingrediencí. Těsto vylijeme na plech vystlaný pečicím papírem a pečeme na 180 °C do 30 minut. Na vychladlé těsto natřeme náplň a uhladíme.

Tip: Pokud máte více banánů, můžete je rozmixovat s kapkou rumu a citronovou šťávou a natřít na korpus pod tvarohovou náplň.

Na tvaroh můžete dát čokoládovou polevu nebo plátky nakrájené ze zakoupených banánků v čokoládě.

* * *

Perník na plech s čokoládovou polevou **(3. místo, Blanka Vránová)**

Perník: 2 hrnky polohrubé mouky, 1 hrnek hladké mouky, 1,5 hrnku krupicového cukru, 1 sáček kypřicího prášku do perníku, 3 polévkové lžičce kakaa holandského typu, 2 hrnky mléka, 2 vejce, 1/2 hrnku slunečnicového oleje.

Všechno smíchat v míse a nalít na plech vyložený pečicím papírem. Peče se 20 minut na 180 °C. Nechat vychladnout, rozkrojit na poloviny, v polovině namazat marmeládou (jahodovou nebo meruňkovou) a slepit.

Poleva: 3 čokoládky ledových kaštanů, 1–2 hořké čokolády nebo čokolády na vaření.

Rozpustit v hrnku a rozetřít na perník. Vychladit a podávat.

Ani letos kromě skvělého guláše nechyběly bohatá tombola a sladké dobroty.

Knihovnice Marie se svými poklady

Největší hvězdou letos nebyl kouzelník Michal, ale karmelitánské hudební duo...

*Foto Karel Rakušan
Text Daniel Dehner*

POMNÍČEK U KAPLIČKY V CHOMOUTOVĚ

ZAPOMENUTÝ „PARTYZÁNSKÝ“ POČIN Z CHOMOUTOVA

Základem tohoto článku je svědectví pana Vladimíra Gottfrieda, které mi vyprávěl po pobožnosti u kapličky v Chomoutově v červenci 2019. Bylo mi líto, aby tento střípek historie skončil v zapomnění, a tak jsem požádal o doplňující informace jeho syna Pavla

Gottfrieda. Tatínek Vladimír sice záhy nato v roce 2019 ve věku 90 let zemřel, ale pomohly také vzpomínky jeho manželky Marie.

Pomníček se sochou Panny Marie Lurdské, který dnes stojí vedle kapličky v Chomoutově, byl zbudovaný roku 1898. Je to napsáno na podstavci sochy. Postaven byl pravděpodobně v souvislosti se 40. výročím zjevení Panny Marie v Lurdech (které se odehrálo v roce 1858). Proto slovo *pomníček* má své opodstatnění: socha nás má na událost zjevení v Lurdech upamatovávat, abychom na ně *nezapomněli*.

Otec Vladimíra Gottfrieda, děda Tomáš, se narodil v roce 1903. Pracoval celý život jako zedník. A kromě svého zaměstnání si prý chodil přivydělávat i pracemi pro obec. Ale hlavně když pak odešel do důchodu, pomáhal s dalšími svými vrstevníky při údržbě obce. Opravoval chodníky, čistil kanalizaci apod. Nejpravděpodobněji v té době, kdy už byl v důchodu, řekněme někdy kolem roku 1965, se odehrála událost, kterou tu chceme připomenout.

Jednou dostal děda Tomáš za úkol odstranit pomníček se soškou Panny Marie, který tehdy stál na rohu u hospody (přibližně v těch místech, kde je dnes vchod do zahrádky hospody U Pačesa v Chomoutově).

Soudruhům zřejmě církevní symbol vadil. Chtěli tuto připomínku křesťanské víry odstranit lidem z očí a zničit. Dnes už si ale nikdo přesně nepamatuje ani pravý důvod, ani kdo odstranění nařídil.

Fotografie z webu *chomoutov.eu*. Tomáš Gottfried s dalšími muži na obecní brigádě. Více historických fotografií z Chomoutova můžete najít na <https://drive.google.com/drive/folders/101xglpFccUhdrhBdSzgxX43jOg>.

Pan Tomáš Gottfried s manželkou
Boženou a vnukem Pavlem
(asi v roce 1970)

Faktem ale je, že když děda přišel domů a sdělil svůj nový pracovní úkol manželce – babičce Boženě – dostal od ní vynadáno. Řekla mu prý něco v tom duchu, že se zbláznili a ať ten pomníček dají ke kapličce.

Děda tedy s kamarádem, panem Stejskalem, u kapličky udělali pro pomníček nový betonový základ a památník tam přemístili. Jestli jim v tom pomáhal ještě někdo, už se neví.

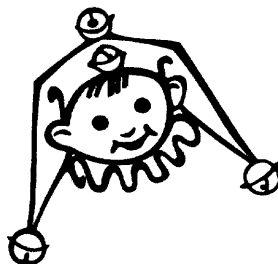
U kapličky nikomu pomník ani soška nevadily, tak tam jsou dodnes.

P. Gorazd

KAŠPÁRKOVA ŘÍŠE

Tak usedněte, moji milí!
Pohádka přijde každou chvíli.
Má kolem hlavy zlatou zář
a zahodila kalendář.

Vždyť její půvab neuvadá,
je pořád krásná, pořád mladá
jak Kašpárek a Honza, jak pan král –
a loutkář, který o nich hrál.

„Nazdárek, nazdárek, zdraví vás Kašpárek!!! ...“ – takto již od roku 1920 zdraví své malé i velké diváky Kašpárek v loutkovém divadle v Olomouci. Divadlo se jmenuje po něm – Kašpárkova

říše. Ve zmíněném roce ji založil ing. František Čech se skupinou svých kamarádů nadšenců nedaleko – na Mrštíkově náměstí. První scéna byla v sále restaurace U Pelikána. Pak se přestěhovala do prostor Sokola – také nedaleko. Bylo to u hřiště, které již dnes neexistuje, ale pamětníci si na ně určitě dobře vzpomínají. Bylo na Horní hejčínské ulici, kromě hřiště tam byly i houpačky a na jaře byl prostor úplně zalitý modří fialek.

Po letech přestal být prostor dostačující a soubor přešel pod Moravské železářny, které daly souboru prostor nový – ve Slovanském domě, kde sídlí doposud. Nutno podotknout, že se členové souboru tenkrát hojně zapojili do budování prostoru jeviště a vytvořili úžasné zázemí pro pohádky hrané všemi typy loutek. Byl to unikátní počín, který funguje dodnes.

Proto si mohou návštěvníci divadélka užít pohádky hrané marionetami, javajkami i maňásky.

Myslím, že v každém muži do pozdního věku přetrvává kus kluka. Skáčou po míči, dřepnou si k autíčku, montují koleje. A myslím, že ve většině maminek a babiček (i když si to třeba nechtějí přiznat) přetrvává kus malé holčičky, která si hrála s panenkami a pro pocit štěstí držela za packu plyšového medvídka.

Tak by to loutkáři chtěli nějak předat a zprostředkovat našim dětem. Je to ten nejlepší předpoklad pro loutkové divadlo, kde se loutkářem může stát každý – posilte naše řady! V loutkovém divadle jsou diváky nejen děti, ale i my loutkáři. Alespoň na chvíli se stáváme dětmi s fantazií a pocitem dětské radosti. Tak snad má loutkové divadlo zaděláno na nějakou další existenci, vždyť české a slovenské loutkářství je dokonce zapsáno jako nehmotné dědictví v UNESCO.

Dokud budeme potřebovat a hledat tu radost a ty vztahy mezi sebou – najdeme přece i cestu i ty možnosti jinak nemožné: čas, peníze, pochopení... A další generaci dětí budou opět zářit očka radostí.

*Jana Werdichová
(tel. 737 974 166)*

Z FARNÍ KNIHOVNY

Vážení farníci,

dnešní doba se vyznačuje nedostatkem času. Proč tedy sahat po knize, po čtení, které zabere tolik času? Člověk vstřebává mnoho informací, nejvíce z počítače... a nestíhá. Právě kniha člověka zastaví, zklidní, ponoří ho do děje. Pomalé čtení pomáhá člověku hlouběji zakusit a prožít, co mu autor knihy sděluje. Přeji vám tento zážitek a obohacení, které s sebou přináší, třeba právě v tomto období prázdnin a dovolených.

Šúsaku Endó

Mlčení

Vyšehrad, 1987, 197 stran

Jezuité se houževnatě snaží rozšířit křesťanskou víru i v zemích Východu. S tímto odhodláním kněz Rodriguez vyráží z Portugalska do Japonska. Je 17. století a křesťanští misionáři nejsou v této zemi vítáni. Místní obyvatelé musí udržovat svou novou víru v tajnosti, neboť jim hrozí kruté mučení a smrt. „Padre“ Rodriguez žije skryt pod stálou hrozbou prozrazení. Neustále si klade otázku, zda obstojí v okamžiku zkoušky. Kvůli jeho přítomnosti může zemřít mnoho místních katolíků. Je namístě jeho působení i za cenu dalších lidských obětí? Kniha mistrovsky zachycuje vnitřní boj člověka, který konfrontuje svou situaci s jednáním Krista a jeho křížové cesty. Silný a napínavý příběh, který vám zůstane v paměti. Na motivy knihy vznikl v roce 2016 film režiséra Martina Scorseseho.

Příjemnou prázdninovou četbou pro mladé čtenáře, ale stejně tak pro dospělé, mohou být následující tituly.

Teresio Bosco

Don Bosko

Portál, 1989, 432 stran

Čtivé příhody ze života světce Jana Boska (italsky Giovanni Bosco) napsal salesiánský kněz a zdatný spisovatel s použitím *Paměti Dona Boska* a paměti jeho žáků a spolupracovníků. Pomůže pochopit nadšení všech salesiánů pro osobnost Dona Boska.

Pokud by vám připadla kniha příliš objemná, můžete zvolit tenčí a neméně dobrou knihu:

P. Alberti

Světec Don Bosko

Křesťanská akademie Řím, 1977, 320 stran

Autor, vlastním jménem Antonín Dokoupil, byl současně knězem, historikem a spisovatelem.

Jaroslav Kopecký (ed.)

Tvé misie budou na severu

Portál, 2007, 55 stran

(Řada XS, č. 94)

V této knížce si můžete pro změnu přečíst o zakladateli salesiánského díla v České republice, knězi Ignáci Stuchlém.

Julien Green

Bratr František

Cesta, 1992, 374 stran

Poutavé čtení o životě sv. Františka od jeho dětství přes svérázné mládí až po jeho odchod na věčnost na věrně vylíčeném historickém pozadí doby, ve které žil. Při četbě této knihy s překvapením zjistíte, kolik toho o osobě sv. Františka nevíte.

Je překvapující, že naše farnost neměla v knihovně žádné dílo věnované sv. Cyrilovi a Metodějovi. Jsem vděčná za to, že jeden z našich farníků přinesl darem následující krásnou knihu, vhodnou četbu i pro mladší čtenáře. Pokud si v rodině přečtete tuto knihu, už budou vaše děti vědět, že svatí věrozvěstové (proč jsou takto nazýváni?) Cyril a Metoděj nejsou jen ty sochy na věži našeho kostela. Není vhodnějšího okamžiku k připomenutí příběhu patronů našeho kostela než v tomto měsíci, kdy slavíme jejich svátek.

Petr Piřha

Slyšte slovo a zpívejte píseň

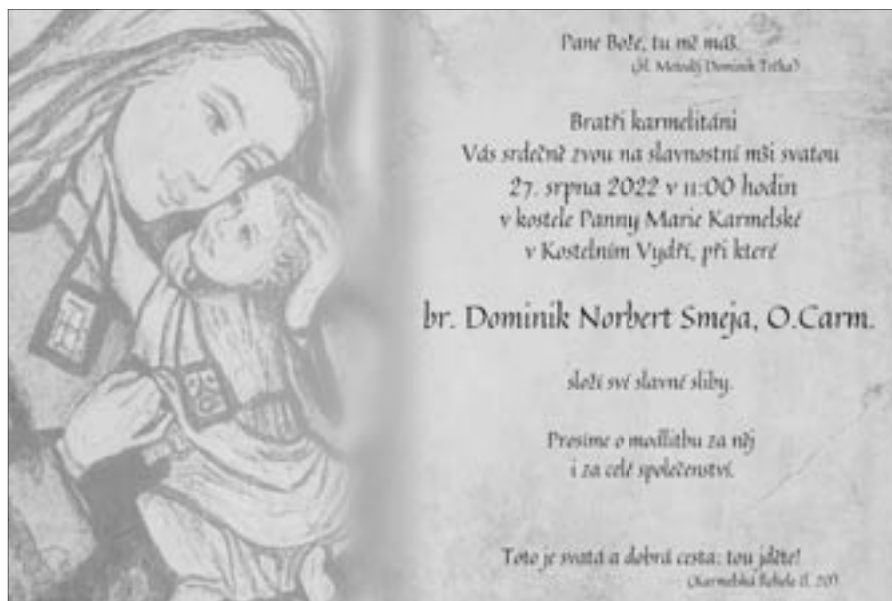
Poustevník, 2022, 192 stran

Historické okolnosti tohoto příběhu jsou zjednodušeny, pozornost je věnována právě odkrytí osobností sv. Cyrila a Metoděje. Sourozenci vynikali chytrostí, přesto natolik rozdílní, spojení hlubokou vírou a vzájemnou úctou jednoho k druhému, přijali v dospělosti odpovědný úkol, který jim byl svěřen – přinést křesťanskou víru na Moravu. S nevšední odvahou se vydali na dlouhou a dobrodružnou cestu z oblasti dnešního Řecka do tehdy pohanských zemí Slovanů. Další část knihy (od str. 154), věnovaná vylíčení vývoje křesťanské víry a úcty ke sv. Cyrilovi a Metodějovi v naší zemi v průběhu dalších staletí, může být pro mladší čtenáře již nezáživná, přesto stojí za pozornost. Autorem knihy je kněz, pedagog, který v letech 1992 až 1994 zastával post ministra školství, kromě této knihy napsal i další životopisy českých světců.

knihovnice Marie

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Pravidelné bohoslužby **nebudou od pondělí 18. července do soboty 23. července** (dovolená komunity) a **od pondělí 22. srpna do soboty 27. srpna** (exercicie bratří karmelitánů).

Mimořádně **bude** mše svatá **v úterý 9. srpna v 17.30 hodin** – oslavíme svátek bosé karmelitky sv. Terezie Benedikty od Kříže (Edity Steinové).

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v hejčínském kostele příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**, kromě pátku 22. července a 26. srpna. V pátek 15. července a 19. srpna od 20.15 hodin budou do adorace vkládány modlitby za farnost.

Úklid kostela bude v pondělí 4. července od 18.15 hodin.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje a zároveň **90. výročí posvěcení kostela** oslavíme v Hejčíně mší svatou v úterý 5. července 2022 v 17 hodin, kterou bude sloužit **P. Gabriel Malich OP.**

Po mši svaté bude v 18.30 hodin v kostele přednáška s cyrilometodějskou tematikou doc. Mgr. Miroslava Vepřka, Ph.D.: *Za co se modlili a z čeho se vyznávali naši předkové – nad staroslověnskými paraliturgickými památkami českého původu.* Přijměte srdečné pozvání!

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude sloužena ve středu 13. července v 17.30 hodin a v sobotu 20. srpna v 8.00 hodin.

V sobotu 16. července je **slavnost Panny Marie Karmelské.** Bezprostředně po mši svaté bude možnost přijmout škapulír Panny Marie Karmelské. Zájemci ať se předem ohlásí P. Gorazdovi na farní e-mailovou adresu *faolomouc-hejcin@ado.cz* nebo na jeho telefonní číslo 775 970 462. Modleme se zvláště v tento den za rozvoj karmelitánského řádu i za jeho konkrétní potřeby.

Farní spoření se uskuteční v neděli 17. července a v neděli 21. srpna.

Letošní **cyklopout'** se bude konat od pátku 22. do úterý 26. července po trase: Olomouc – Písařov – Hora Matky Boží u Králík – Klášterec nad Orlicí (Anička Tomanová) – Neratov – Koclířov – Olomouc. Bližší informace a přihlášky: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Několik celosvětových dní modlitby: Neděle 24. července – Světový den prarodičů a seniorů. Pondělí 22. srpna – Meziná-

rodní den obětí náboženského násilí. Čtvrtek 1. září – Světový den modliteb za péči o stvoření.

V pondělí 25. července slaví **narozeniny olomoucký pomocný biskup Mons. Josef Nuzík** (56 let). Pamatujme na něho v modlitbě.

Letní příměstský tábor v hejčínské farnosti **pro děti od 7 do 13 let** se uskuteční od 1. do 5. srpna 2022. Přihlášky jsou v kostele vzadu na stolku. Prosíme rodiče o jejich vyplnění a odevzdání v sakristii nebo na faře – do poštovní schránky. K přihlášení na tábor můžete použít také e-mail: *farni.tabor.hejcin@seznam.cz*. Chcete-li děti přihlásit, udělejte to, prosíme, co nejdříve.

Návštěva nemocných proběhne ve čtvrtek 4. srpna, další ve čtvrtek 8. září (výjimečně až ve čtvrtek po prvním pátku v měsíci).

Celostátní setkání mládeže (pro mladé lidi od 16 do 26 let) se koná od 9. do 14. srpna 2022 v Hradci Králové. Více informací najdete na <https://celostatnisetkanimladeze.cz>.

Ve středu 17. srpna v 17.30 hodin bude **mše svatá v Hejčíně obětována za zemřelého P. Aloise Juráně, O.Carm.** († 17. srpna 2011).

Arcidiecézní pout' rodin na Svatém Hostýně se koná v sobotu 27. srpna. Podrobnější informace najdete na webových stránkách www.rodinnyzivot.cz.

V sobotu 27. srpna složí v poutním kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří **věčné řeholní sliby br. Dominik Norbert Smeja, O.Carm.**

V neděli 4. září při mši svaté v 10 hodin v Hejčíně bude **žehnaní školních tašek, požehnání školákům a pedagogům.**

Víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční ve Vysokých Žibřidovicích (bývalá fara) od pátku 14. října do neděle 16. října. Pojede s námi P. Gorazd, který zvolil téma víkendu: *Přátelství*. Přihlášky a případné dotazy: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

V sakristii kostela je možné zapisovat **úmysly mší svatých do konce roku 2022** – nejlépe po mši svaté.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Pobožnost u kapličky Navštívení Panny Marie v Chomoutově se bude konat v neděli 3. července v 15 hodin.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje oslavíme v Horce nad Moravou mší svatou v úterý 5. července ráno v 8.20 hodin.

V neděli 28. srpna při mši svaté v Horce nad Moravou bude **žehnání školních tašek, požehnání školákům a pedagogům**.

* * *

KŘELOV:

Večer chval proběhne jako obvykle v předvečer hodů, tedy v sobotu 3. září ve 20 hodin v kostele sv. Jiljí.

Patrocinium kostela sv. Jiljí oslavíme v neděli 4. září 2022 mší svatou v 9 hodin.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.
Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2022.
Příští číslo: 4. září 2022, redakční uzávěrka: 24. srpna 2022.